FITXA D'ASSIGNATURA

Història de les Arts de l'Espectacle 2

PLA DOCENT: Grau en Ensenyaments Artístics Superiors d'Art Dramàtic

ESPECIALITAT: Direcció escènica i Dramatúrgia

CURS: Segon

MATÈRIA: Història de les Arts de l'Espectacle

DADES GENERALS

CODI	0201	
NOM	HISTÒRIA DE LES ARTS DE L'ESPECTACLE 2	
TIPUS	FORMACIÓ BÀSICA	
CURS I PERÍODE SEMESTRAL D'IMPARTICIÓ	SEGON CURS - PRIMER SEMESTRE SEGON CURS – SEGON SEMESTRE	
CRÈDITS ECTS I NOMBRE D'HORES	4 crèdits ECTS / 100 hores	
DESGLOSSAMENT	TOTAL	100 hores
	Treball pràctic presencial	76 hores
	Treball autònom (memòries i lectures)	27,5 hores
PROFESSORAT	Consulteu la web del centre	
REQUISITS PREVIS DE MATRICULACIÓ I ORIENTACIONS	Per a matricular-se a l'assignatura d'Història de les arts de l'espectacle 2 caldrà haver-se matriculat també a l'assignatura Història de les arts de l'espectacle 1.	

COMPETÈNCIES

MATÈRIA: HISTÒRIA DE LES ARTS DE L'ESPECTACLE										
ASSIGNATURA	**COMPETÈNCIES**									
	T-01	T-02	T-04	T-06	T-08	T-12	T-13	T-14	T-17	G-01
Història de les Arts de l'Espectacle 1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Història de les Arts de l'Espectacle 2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

LLEGENDA COMPETÈNCIES:

T-01 Organitzar i planificar el treball de forma eficient i motivadora.

T-02 Recollir informació significativa, analitzar-la, sintetitzar-la i gestionar-la adequadament.

T-04 Utilitzar eficientment les tecnologies de la informació i la comunicació.

T-06 Realitzar autocrítica cap el propi exercici professional i interpersonal.

T-08 Desenvolupar raonada i críticament idees i arguments.

T-12 Adaptar-se, en condicions de competitivitat, als canvis culturals, socials i artístics i als avenços que es produeixen en l'àmbit professional i seleccionar els camins adequats de formació continuada.

T-13 Cercar l'excel·lència i la qualitat en la seva activitat professional.

T-14 Dominar la metodologia d'investigació en la generació de projectes, idees i solucions viables.

T-17 Contribuir amb la seva activitat professional a la sensibilitat social de la importància del patrimoni cultural, la seva incidència en els diferents àmbits i la seva capacitat de generar valors significatius.

G-01 Fomentar l'autonomia i l'autorregulació en l'àmbit del coneixement, les emocions, les actituds i les conductes, mostrant independència en la recollida, anàlisi i síntesi de la informació, en el desenvolupament de les idees i arguments d'una forma crítica i en la seva capacitat per a automotivar-se i organitzar-se en els processos creatius.

RESULTATS DE L'APRENENTATGE

MATÈRIA: HISTÒRIA DE LES ARTS DE L'ESPECTACLE								
ASSIGNATURA	**APRENENTATGE**							
	A-1	A-2	A-3	A-4	A-5	A-6	A-7	A-8
Història de les Arts de l'Espectacle 1	X	X	X	X	X	X	X	X
Història de les Arts de l'Espectacle 2	X	X	X	X	X	X	X	X

LLEGENDA APRENENTATGES:

A-1 Coneixement estructurat de la història de les arts i les arts escèniques (música, arts plàstiques, literatura, teatre) en relació a l'estètica i la història del teatre des dels orígens de la humanitat (i les evidències paleoantropològiques) fins al temps present.

A-2 Capacitat de reconèixer les principals creacions en tots els camps (situant-los en l'època, el país, l'escola de la que formen part). En cada una de les assignatures l'objectiu se centra en el llenguatge específic a que fa referència l'assignatura.

A-3 Coneixement especialment acurat pel que fa als corrents estètics més pròxims al present pel fet de constituir aquests la base real de la creació contemporània.

A-4 Coneixement dels principals corrents filosòfics i estètics que han aportat elements de reflexió al voltant de la creació en tots els camps.

A-5 Coneixement dels principals corrents econòmics i socials que han modificat substancialment els plantejaments estètics d'una època a una altra.

A-6 Capacitat d'analitzar, des del punt de vista escènic, les característiques de qualsevol element musical, plàstic, literari o teatral.

A-7 Capacitat d'analitzar una obra de creació musical, plàstica, literària o teatral des de la teoria dels sentiments (pel fet de ser aquests un dels elements principals de manipulació del públic per part del creador escènic).

A-8 Capacitat de definir amb paraules precises encàrrecs concrets de músiques, creacions plàstiques, textos literaris i elements escènics o interpretatius a un hipotètics col·laborador en relació a determinades escenes dramàtiques.

BLOCS TEMÀTICS

L'assignatura Història de les Arts de l'Espectacle 2 està estructurada en els següents blocs temàtics semestrals:

Primer semestre: Història de la literatura relacionada amb les adaptacions i el teatre.

1. Teories antropològiques respecte al naixement de la literatura en l'origen de la humanitat.

2. La literatura en les primeres cultures històriques -Egipte, Mesopotàmia, Índia, Xina-. El valor de la conservació dels textos a través de l'invent de l'escriptura.
3. Grècia i Roma en l'origen de la cultura occidental.
4. El cristianisme i les conseqüències en la cultura i la música.
5. L'Edat Mitjana.
6. El Renaixement.
7. El Barroc.
8. El segle de la Il·lustració.
9. La Revolució Francesa i el desenvolupament de la cultura burgesa: conseqüències en la literatura.
10. La literatura en segles XIX i XX.
11. Les últimes tendències.
12. Bibliografia relacionada amb els diferents aspectes tractats de la història de la literatura.
13. Discografia, filmografia i assistència a espectacles d'especial valor literari.

Segon semestre: Història de la direcció teatral i les escoles interpretatives, està estructurada en els següents blocs temàtics:

1. Teories antropològiques respecte al sorgiment de les arts escèniques en l'origen de la humanitat vinculat a la figura del xamà.
2. Las formes escènico-rituals de la religió en les primeres cultures històriques -Egipte, Mesopotàmia, Índia, Xina.
3. Grècia i Roma en l'origen de la teatre occidental
4. El cristianisme i les conseqüències en la cultura i el teatre
5. L'Edat Mitjana: l'església com a element escènic per excel·lència.
6. El Renaixement i la reinvenció del teatre
7. Shakespeare i el seu temps
8. El Barroc
9. El segle de la Il·lustració
10. La Revolució Francesa i el desenvolupament de la cultura burgesa: conseqüències en la el teatre
11. El teatre en segles XIX i XX: el desenvolupament de la direcció i de les teories interpretatives
12. Les últimes tendències

ACTIVITATS D'APRENENTATGE I ORGANITZACIÓ GENERAL DE L'ASSIGNATURA

1. Classes presencials teòriques on s'expliquin els conceptes fonamentals de l'assignatura. La teoria, però, no sols no exclou la pràctica sinó que només pot fonamentar-se sobre ella.
2. Lectures d'obres relacionades amb la temàtica.

3. Visites a exposicions relacionades o assistència a espectacles que puguin il·lustrar els contignuts de la matèria si s'escau.
4. Treball pràctic d'anàlisi visual i espacial de diferents obres especialment seleccionades.
5. Anàlisi crític i valoratiu de la utilització dels elements plàstics en obres teatrals i cinematogràfiques.
6. Realització de treballs.
7. Examen final.

AVALUACIÓ ACREDITATIVA DELS APRENENTATGES

El sistema d'avaluació és continu. Es valora el rendiment de l'alumne/a en el decurs de tots els treballs pràctics del semestre per part del professor. Així com la seva implicació en les classes i el seu nivell de responsabilitat i disciplina. I la seva capacitat per adquirir els conceptes tant pràctics com teòrics que formen part del procés d'aprenentatge.

Instruments específics d'avaluació que acaben oferint una nota mitja ponderada són:

1. El rendiment a les classes durant tot el semestre i l'adquisició dels conceptes específics del curs, valorant especialment l'equilibri entre els coneixements adquirits i la capacitat d'aplicar-los al fet teatral en treballs pràctics. 30%
2. Assistència i participació en els debats al voltant d'obres concretes que s'analitzin durant les classes. 10%
3. Realització i qualitat dels treballs entregats. 20%
4. Examen a final del semestre que avaluï el domini adquirit sobre els conceptes de l'assignatura. 40%

FONTS D'INFORMACIÓ BÀSICA

BIBLIOGRAFIA HISTÒRIA DE LA LITERATURA:

1. Aguiar e Silva, Victor Manuel de: Teoría de la literatura. Gredos. Madrid, 1979.
2. Amorós, Andrés: Introducción a la literatura. Castalia. Madrid, l980.
3. Anderson Imbert, Enrique: La crítica literaria: sus métodos y problemas. Alianza Editorial. Madrid, 1984.
4. Bajtín, Mijaíl M.: Teoría y estética de la novela. Taurus, Madrid, 1989.
5. Bettelheim, Bruno: Psicoanálisis de los cuentos de hadas. Grijalbo. Barcelona, 1980.
6. Bloom, Harold: El canon occidental. Anagrama. Barcelona, 1995.
7. Bourneuf, Roland, y Ouellet, Réal: La novela. Ariel. Barcelona, 1983.
8. Brioschi, Franco, y Di Girolamo, Costanzo: Introducción al estudio de la literatura. Ariel. Barcelona, 1988.
9. Díez Borque, José María et al.: Métodos de estudio de la obra literaria. Taurus. Madrid, 1985.
10. Eco, Umberto: Interpretación y sobreinterpretación. Ed. Cambridge University Press. Madrid, 1997.
11. Frenzel, Elisabeth: Diccionario de argumentos de la literatura universal. Gredos. Madrid, 1980.

12. García Berrió, Antonio, y Huerta Calvo, Javier: Los géneros literarios: sistema e historia. Cátedra. Madrid,1992.
13. Gnisci, Armando (editor): Introducción a la literatura comparada. Crítica. Barcelona, 2002.
14. Guillén Cahen, Claudio: Entre lo uno y lo diverso. Introducción a la literatura comparada. Editorial Crítica. Barcelona, 1985.
15. Guillén , Claudio: Múltiples moradas. Ensayo de Literatura Comparada. Tusquets Editores. Madrid, 1998.
16. Hauser, Arnold: Historia social de la literatura y el arte. Labor. Barcelona, 1982
17. Laaths, Erwin: Historia de la literatura universal. Labor. Barcelona, 1967.
18. Praz, Mario: Mnemosyne. Paralelo entre la literatura y las artes visuales. Monte Ávila. Caracas, 1970.
19. Riquer, Martí de, y Valverde, José María: Historia de la literatura universal. Noguer. Barcelona, 1957.
20. Valverde, José María: Movimientos literarios. Salvat. Barcelona, 1983.
21. Weisstein, Ulrich: Introducción a la literatura comparada. Planeta. Barcelona, 1975.

BIBLIOGRAFIA ESCOLES INTERPRETATIVES I HISTÒRIA DE LA DIRECCIÓ:
1. Brook, Peter. El espacio vacío, Península, 2001, or. 1968.
2. Blanchard, Paul. Historia de la dirección teatral (Teoría y práctica del teatro). Ed. Compañía General Fabril Editora, año 1960.
3. Chéjov, Michael, Sobre la técnica de la actuación. Alba Editorial, 1999.
4. Desuche, Jacques. La técnica teatral de Bertold Brecht. Libros Tau.
5. H.Hethmon, Robert. El Método del Actors Studio. Editorial Fundamentos, 1972.
6. Grotowski, Jerzy. Hacia un teatro pobre. Siglo XXI Editores. Madrid, 1999.
7. Kantor, Tadeusz. El teatro de la muerte, Ediciones de la Flor. Buenos Aires, 1984.
8. Lecoq, Laques. El cuerpo poético: Una pedagogía de la creación teatral. Alba Editorial, 2003.
9. Meyerhold, Vsevolod. Teoria teatral. Editorial Fundamentos. Madrid, 1986.
10. Ósipovna Knébel, Maria. El último Stanislavsky. Editorial Fundamentos, 1996.
11. Richards, Thomas. Trabajar con Grotowski sobre las acciones físicas. Alba Editorial, 2005.

Última revisió: Novembre 2025